

Αρχική Σελίδα > ... > Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη > Διαμεσολάβηση > Διαμεσολάβηση Σε Χώρες Της ΕΕ > France

Διαμεσολάβηση σε χώρες της ΕΕ

Περιεχόμενο που
παρέχεται από
Γαλλία

Γαλλία

Αντί να προσφύγετε στη δικαιοσύνη, γιατί να μην επιλύσετε μια διαφορά μέσω διαμεσολάβησης; Πρόκειται για εναλλακτική μορφή επίλυσης διαφορών στο πλαίσιο της οποίας ένας διαμεσολαβητής βοηθά τα μέρη να καταλήξουν σε συμφωνία. Στη Γαλλία, η κυβέρνηση και οι επαγγελματίες γνωρίζουν τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης και η χρήση διαμεσολαβητών ενθαρρύνεται έντονα από τον νομοθέτη.

Σε ποιον να απευθυνθώ;

Στη Γαλλία, δεν υπάρχει κεντρική ή κυβερνητική αρχή αρμόδια για τη ρύθμιση της δραστηριότητας της διαμεσολάβησης.

Δεν υπάρχει επίσημος ιστότοπος για τη διαμεσολάβηση. Ωστόσο, διατίθεται ενημερωμένη ενότητα για τη διαμεσολάβηση στη διεύθυνση www.justice.fr και στον ιστότοπο της δημόσιας υπηρεσίας του Συνηγόρου επιχειρήσεων: <https://www.economie.gouv.fr/mediateur-des-entreprises> καθώς και στη διεύθυνση για τη **διοικητική διαμεσολάβηση**.

Οι κατάλογοι διαμεσολαβητών σε αστικές, κοινωνικές και εμπορικές υποθέσεις, που θεσπίστηκαν με το άρθρο 8 του νόμου 2016-1547, της 18ης Νοεμβρίου 2016, για τον εκσυγχρονισμό του δικαστικού συστήματος του εικοστού πρώτου αιώνα, δημοσιεύονται από τα εφετεία. Οι κατάλογοι αυτοί αποσκοπούν κυρίως στην ενημέρωση των δικαστών και μπορούν να κοινοποιηθούν στους διαδίκους με κάθε μέσο. Ειδικότερα, είναι διαθέσιμοι στον ιστότοπο των αρμόδιων εφετείων.

Για ποια θέματα είναι αποδεκτή ή/και συνηθίζεται περισσότερο η προσφυγή σε διαμεσολάβηση;

Διαμεσολάβηση μπορεί να πραγματοποιηθεί οποτεδήποτε και σε όλους τους τομείς του δικαίου, με εξαίρεση εκείνους που αφορούν τους «κατευθυντήριους κανόνες δημόσιας τάξης». Ενδεικτικά, δεν είναι δυνατόν να προσφύγει κανείς σε διαμεσολάβηση με σκοπό να παρακαμφθούν επιτακτικοί κανόνες αναφορικά με τον γάμο ή το διαζύγιο.

Η διαμεσολάβηση πραγματοποιείται σε διάφορους τομείς, για παράδειγμα:

- συγκρούσεις μεταξύ γειτόνων
- προβλήματα μεταξύ ιδιοκτητών και ενοικιαστών
- προβλήματα στο οικογενειακό πλαίσιο
- διαφορές στον τομέα των ανθρώπινων σχέσεων, στο πλαίσιο οργανισμών
- διαφορές μεταξύ επιχειρήσεων, στο πλαίσιο εκτέλεσης σύμβασης ή σε οποιαδήποτε άλλη διαφορά
- διαφορές μεταξύ επιχειρήσεων και τραπεζικού συστήματος
- δυσκολίες στις δημόσιες συμβάσεις ή διαφορές με κρατικές αρχές, δημόσιους οργανισμούς και οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ισχύουν ειδικοί κανόνες στην περίπτωση αυτή;

Προσφυγή στη διαμεσολάβηση

Ο νόμος 95-125, της 8ης Φεβρουαρίου 1995, για την οργάνωση των δικαστηρίων και την αστική, ποινική και διοικητική διαδικασία, εισήγαγε την πολιτική διαμεσολάβηση στο γαλλικό δίκαιο.

Με τη διάταξη αριθ. 2011-1540 της 16ης Νοεμβρίου 2011 μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία 2008/52/EK που θεσπίζει πλαίσιο για την προώθηση της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών από τα μέρη, με τη βοήθεια τρίτου, του διαμεσολαβητή, επεκτείνοντας την εφαρμογή της τόσο στη διαμεσολάβηση σε διασυννοριακές διαφορές όσο και στην εσωτερική διαμεσολάβηση, με εξαίρεση τις διαφορές που αφορούν σύμβαση εργασίας, καθώς και στον τομέα του κυριαρχικού διοικητικού δικαίου.

Η διάταξη της 16ης Νοεμβρίου 2011 τροποποιεί επίσης τον νόμο της 8ης Φεβρουαρίου 1995, με σκοπό τη θέσπιση ενός γενικού πλαισίου για τη διαμεσολάβηση. Η διάταξη ορίζει την έννοια της διαμεσολάβησης, διευκρινίζει τις ικανότητες που πρέπει να διαθέτει ο διαμεσολαβητής και υπενθυμίζει την αρχή της εμπιστευτικότητας της διαμεσολάβησης, η οποία είναι απαραίτητη για την επιτυχία της διαδικασίας.

Από το 2010 ο Συνήγορος επιχειρήσεων, ο οποίος διορίστηκε με διάταγμα του Προέδρου της Δημοκρατίας και υπάγεται στον Υπουργό Οικονομίας, Οικονομικών και Ανάπτυξης, προσφέρει δωρεάν και εμπιστευτικά υπηρεσίες διαμεσολάβησης σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Ως εκ τούτου, συμβάλλει στο γενικό συμφέρον της ανάπτυξης εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών. Μπορεί επίσης να επιληφθεί στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων, εκτέλεσης σύμβασης ή άλλης διαφοράς, καθώς και σε περίπτωση δυσχερειών που ανακύπτουν στο πλαίσιο δημοσίων συμβάσεων ή διαφορών με κρατικές αρχές, δημόσιους οργανισμούς ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τέλος, ο κώδικας διοικητικής δικαιοσύνης περιλαμβάνει τμήμα αφιερωμένο στη διοικητική διαμεσολάβηση με πρωτοβουλία των διαδίκων ή του δικαστή (βλ. άρθρα L. 213-1 επ.).

Η συμβατική διαμεσολάβηση:

Η διαμεσολάβηση μπορεί να πραγματοποιείται με πρωτοβουλία των μερών. Μπορεί να λάβει χώρα χωρίς να έχει ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του δικαστηρίου.

Ωστόσο, διάδικοι που έχουν ζητήσει από δικαστή να επιλύσει τη διαφορά τους έχουν τη δυνατότητα, εφόσον υπάρχει αμοιβαία συμφωνία, να προσφύγουν σε μέθοδο φιλικού διακανονισμού των διαφορών, ιδίως με τη μεσολάβηση διαμεσολαβητή.

Δικαστική μεσολάβηση:

Όταν ασκηθεί αγωγή ενώπιον δικαστηρίου: «ο δικαστής που επιλαμβάνεται της διαφοράς μπορεί, αφού εξασφαλίσει τη συμφωνία των διαδίκων, να ορίσει τρίτον ο οποίος θα ακούσει τα μέρη και θα αντιπαραβάλει τις απόψεις τους προκειμένου να βρεθεί λύση στη διαφορά τους» (άρθρο 131-1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Σε οικογενειακές υποθέσεις, ο δικαστής μπορεί επίσης να διατάξει τα μέρη, στο περιορισμένο πεδίο του καθορισμού της άσκησης της γονικής μέριμνας ή της λήψης προσωρινών μέτρων σε υποθέσεις διαζυγίου, να συμμετάσχουν σε σύσκεψη ενημέρωσης σχετικά με τη διαμεσολάβηση, η οποία παρέχεται δωρεάν στα μέρη και δεν συνεπάγεται καμία ιδιαίτερη κύρωση (άρθρα 255 και 373-2-10 του Αστικού Κώδικα).

Ο νόμος 2019-222, της 23ης Μαρτίου 2019, σχετικά με τον προγραμματισμό της περιόδου 2018-2022 και τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος εισήγαγε στο άρθρο 373-2-10 του Αστικού Κώδικα τη διαμεσολάβηση μετά τη δίκη με το άρθρο 373-2-10 του Αστικού Κώδικα:

«Σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστής καταβάλλει προσπάθειες να συμφιλιώσει τους διαδίκους.

Προκειμένου να διευκολυνθούν οι γονείς ώστε να επιδιώξουν συναινετική άσκηση της γονικής μέριμνας, ο δικαστής μπορεί να τους προτείνει μέτρο διαμεσολάβησης —εκτός εάν ένας από τους γονείς επικαλεστεί ότι ο άλλος γονέας έχει διαπράξει πράξεις βίας εις βάρος του ιδίου ή του παιδιού— και, αφού λάβει τη συγκατάθεσή τους, να διορίσει οικογενειακό διαμεσολαβητή με σκοπό την έκδοση, μεταξύ άλλων, και της τελικής απόφασης

σχετικά με τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας.

Μπορεί επίσης να δώσει εντολή —εκτός εάν ένας από τους γονείς επικαλεστεί ότι ο άλλος γονέας έχει διαπράξει πράξεις βίας εις βάρος του ιδίου ή του παιδιού— να συναντήσουν οικογενειακό διαμεσολαβητή ο οποίος θα τους ενημερώσει για το σκοπό του μέτρου, καθώς και για τη σχετική διαδικασία.»

Σε διοικητικές υποθέσεις, ο δικαστής μπορεί επίσης να προτείνει διαμεσολάβηση: «όταν η διαφορά αχθεί ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου ή εφετείου, ο πρόεδρος του δικαστικού σχηματισμού μπορεί, κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων, να διατάξει διαμεσολάβηση για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ τους» (άρθρο L. 213-1 του κώδικα διοικητικής δικαιοσύνης). Οι ίδιοι κανόνες ισχύουν και ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, που είναι το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο (άρθρο L. 114-1 του κώδικα διοικητικής δικαιοσύνης).

Διαταγή διαμεσολάβησης:

Όταν ασκηθεί αγωγή ενώπιον δικαστηρίου, και εκτός και αν έχει λάβει συμφωνία των μερών ως προς τη διαμεσολάβηση, «ο δικαστής μπορεί να διατάξει τα μέρη να συναντηθούν, εντός ορισμένης προθεσμίας, με διαμεσολαβητή που έχει αναλάβει να τα ενημερώσει για το αντικείμενο και την εξέλιξη μέτρου διαμεσολάβησης (...).» (άρθρο 127-1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

«Υποχρεωτική διαμεσολάβηση»

Οι πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις έχουν εισαγάγει στο γαλλικό δίκαιο την υποχρεωτική προσφυγή σε διαμεσολάβηση σε ορισμένες περιπτώσεις.

Το άρθρο 7 του νόμου 2016-1547, της 18ης Νοεμβρίου 2016, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό του δικαστικού συστήματος του εικοστού αιώνα εισήγαγε, σε δοκιμαστική βάση, απόπειρα υποχρεωτικής προηγούμενης διαμεσολάβησης σε οικογενειακές υποθέσεις σε έντεκα δικαστήρια. Το μέτρο εισήχθη για δοκιμαστική περίοδο η λήξη της οποίας είχε αρχικά προγραμματιστεί για το τέλος του 2019 και παρατάθηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022.

Τα πρόσωπα που επιθυμούν να τροποποιήσουν απόφαση του δικαστηρίου οικογενειακών υποθέσεων ή διάταξη σύμβασης που έχει εγκριθεί από το δικαστήριο οφείλουν, υπό ποινή απαράδεκτου, να προσφύγουν σε οικογενειακή διαμεσολάβηση πριν από την παραπομπή της υπόθεσης στο δικαστήριο.

Οι σχετικές αιτήσεις αφορούν:

- τον τόπο συνήθους διαμονής του παιδιού ή των παιδιών·
- το δικαίωμα επικοινωνίας και στέγασης·
- τη συμβολή στην εκπαίδευση και τη συντήρηση ανήλικων τέκνων·
- αποφάσεις που αφορούν την άσκηση της γονικής μέριμνας.

Δεν απαιτείται απόπειρα προηγούμενης οικογενειακής διαμεσολάβησης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- άσκηση βίας από τον ένα γονέα κατά του άλλου γονέα ή του παιδιού, αίτηση επικύρωσης συμφωνίας μεταξύ των μερών,
- ύπαρξη άλλου θεμιτού λόγου που αξιολογείται από το δικαστήριο.

Ο νόμος αριθ. 2019-222, της 23ης Μαρτίου 2019, για τον προγραμματισμό της περιόδου 2018-2022 και τη μεταρρύθμιση της δικαιοσύνης, καθιέρωσε την υποχρεωτική χρήση ενός από τα εναλλακτικά μέσα επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαμεσολάβησης, όταν η αξία της αγωγής δεν υπερβαίνει τα 5.000 ευρώ και αφορά διαφορά μεταξύ γειτόνων ή μη φυσιολογική σχέση γειτονίας. Στην περίπτωση αυτή, και υπό ποινή απαραδέκτου που μπορεί να κηρυχθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή, πριν από την παραπομπή στο δικαστήριο πρέπει να προηγηθεί, κατ' επιλογή των μερών, απόπειρα συμβιβασμού από διαμεσολαβητή, απόπειρα διαμεσολάβησης ή απόπειρα συμμετοχικής διαδικασίας, εκτός από πέντε περιπτώσεις που προβλέπονται από τον νόμο:

- εάν τουλάχιστον ένα από τα μέρη υποβάλει αίτηση έγκρισης συμφωνίας·
- όταν απαιτείται προηγούμενη προσφυγή κατά του λήπτη της απόφασης·
- εάν η μη προσφυγή σε κάποια από τις μεθόδους φιλικού διακανονισμού που αναφέρονται στο πρώτο

εδάφιο δικαιολογείται από θεμιτό λόγο, συμπεριλαμβανομένης της μη διαθεσιμότητας δικαστικών μεσολαβητών εντός εύλογου χρονικού διαστήματος·

- εάν ο δικαστής ή η διοικητική αρχή πρέπει, σύμφωνα με ειδική διάταξη, να προβεί σε προηγούμενη απόπειρα συμβιβασμού·
- εάν ο πιστωτής έχει κινήσει ανεπιτυχώς απλουστευμένη διαδικασία για την είσπραξη σε περίπτωση μικροδιαφορών.

Ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου, οι διαφορές μπορούν να υποβληθούν σε υποχρεωτική προηγούμενη διαμεσολάβηση, δωρεάν και με διορισμένο διαμεσολαβητή για κάθε είδος διαφοράς. Επί του παρόντος, προβλέπεται υποχρεωτική προηγούμενη διαμεσολάβηση για τις διαφορές που αφορούν τις αποφάσεις της δημόσιας υπηρεσίας απασχόλησης (Rôle Emploi) και για ορισμένες αποφάσεις που αφορούν ορισμένους δημόσιους υπαλλήλους (βλ. διάταγμα αριθ. 2022-433 της 25ης Μαρτίου 2022 σχετικά με την υποχρεωτική διαδικασία προηγούμενης διαμεσολάβησης που εφαρμόζεται σε ορισμένες υπαλληλικές διαφορές και σε ορισμένες κοινωνικές διαφορές).

Ποινική διαμεσολάβηση

Σύμφωνα με το άρθρο 41-1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αν ο εισαγγελέας κρίνει ότι το μέτρο αυτό είναι ικανό να αποκαταστήσει τη ζημία που προκλήθηκε στο θύμα, να θέσει τέρμα στο πρόβλημα που προκλήθηκε από την αξιόποινη πράξη ή να συμβάλει στην κοινωνική επανένταξη του δράστη, ο εισαγγελέας μπορεί, πριν από την έκδοση της απόφασης για την ποινική δίωξη, απευθείας ή μέσω διαμεσολαβητή ή του εισαγγελέα, να μεριμνήσει, κατόπιν αιτήματος ή με τη σύμφωνη γνώμη του θύματος, για διεξαγωγή διαμεσολάβησης μεταξύ του δράστη και του θύματος.

Η ποινική διαμεσολάβηση παρέχει στο θύμα και στον δράστη τη δυνατότητα να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην επίλυση των δυσχερειών που προκύπτουν από την αξιόποινη πράξη και, ειδικότερα, στην αποκατάσταση κάθε είδους ζημίας που προκλήθηκε από τη διάπραξή της. Η εν λόγω διαμεσολάβηση, την οποία αναλαμβάνει διαμεσολαβητής που ορίζεται από τον εισαγγελέα, πρέπει να παρέχει στο θύμα τη δυνατότητα να εκφραστεί ελεύθερα, να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και να γνωστοποιήσει τις προσδοκίες του όσον αφορά την προκληθείσα ζημία και την αιτούμενη αποζημίωση. Από την πλευρά του, ο δράστης, μέσω της άμεσης αντιπαράθεσης του με το θύμα, πρέπει να αποκτήσει επίγνωση της συμπεριφοράς του και των συνεπειών της προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη των πραγματικών περιστατικών.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης του μέτρου της ποινικής διαμεσολάβησης λόγω της συμπεριφοράς του δράστη, ο εισαγγελέας μπορεί, εκτός εάν υπάρχουν νέα στοιχεία, να ασκήσει δίωξη. Η ποινική διαμεσολάβηση απαγορεύεται σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας του άρθρου 132-80 του Ποινικού Κώδικα με βάση τον νόμο 2020-936 της 30ής Ιουλίου 2020 για την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Ρύθμιση της διαμεσολάβησης

Σε εθνικό επίπεδο, ο «κώδικας δεοντολογίας» για τους διαμεσολαβητές είναι αυτός που εγκρίθηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ο διαμεσολαβητής για τις επιχειρήσεις βασίζεται επίσης σε δημόσιες αρχές δράσης.

Οι «συμβεβλημένες» υπηρεσίες οικογενειακής διαμεσολάβησης, δηλαδή οι υπηρεσίες που λαμβάνουν δημόσια χρηματοδότηση από τα ταμεία οικογενειακών παροχών, το γεωργικό ταμείο κοινωνικής αλληλοβοήθειας και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεσμεύονται να συμμορφώνονται με ορισμένα πρότυπα σχετικά με τη λειτουργία και την ποιότητα των υπηρεσιών που καθορίζονται σε εθνικό σύστημα αναφοράς.

Το 2017 εγκρίθηκε [χάρτης δεοντολογίας](#) ως προς τη διοικητική διαμεσολάβηση για τους διαμεσολαβητές σε διοικητικές διαφορές.

Τέλος, το διάταγμα 2017-1457, της 9ης Οκτωβρίου 2017, για τον κατάλογο των διαμεσολαβητών του εφετείου, διευκρίνισε τις προϋποθέσεις εγγραφής στους καταλόγους αυτούς. Επομένως, είναι απαραίτητα τα ακόλουθα:

1. Να μην έχει εκδοθεί εις βάρος του διαμεσολαβητή καταδικαστική απόφαση, να μην είναι ανίκανος προς δικαιοπραξία και να μην έχει κηρυχθεί έκπτωτος, όπως αναφέρεται στο δελτίο αριθ. 2 του ποινικού μητρώου·

2. Να μην έχει τελέσει ο διαμεσολαβητής πράξεις προσβολής της τιμής, της ακεραιότητας και των χρηστών ηθών για τις οποίες του έχει επιβληθεί πειθαρχική ή διοικητική ποινή που επισύρει παύση από καθήκοντα, διαγραφή, ανάκληση, ανάκληση αδείας ή έγκρισης·
3. Ο διαμεσολαβητής θα πρέπει να διαθέτει κατάρτιση ή πείρα που να αποδεικνύει την ικανότητα φυσικού ή νομικού προσώπου ως προς την άσκηση διαμεσολάβησης: Κάθε φυσικό πρόσωπο που είναι μέλος του νομικού προσώπου που προβαίνει σε διαμεσολάβηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για τα φυσικά πρόσωπα.

Ενημέρωση και κατάρτιση

Επί του παρόντος, το γαλλικό θετικό δίκαιο δεν προβλέπει ειδική εκπαίδευση για την άσκηση της διαμεσολάβησης.

Σε οικογενειακές υποθέσεις, υπάρχει κρατικό δίπλωμα διαμεσολαβητή οικογενειακών υποθέσεων (DEMF). Η απόκτηση του διπλώματος αυτού δεν αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της διαμεσολάβησης σε οικογενειακές υποθέσεις. Ωστόσο, είναι απαραίτητο για την άσκηση αντίστοιχων καθηκόντων στο πλαίσιο συμβεβλημένης υπηρεσίας οικογενειακής διαμεσολάβησης.

Σε ποινικές υποθέσεις, τα φυσικά πρόσωπα και οι ενώσεις που έχουν δηλωθεί νομίμως έχουν το δικαίωμα να ασκούν καθήκοντα διαμεσολάβησης στα πρωτοδικεία και στα εφετεία σύμφωνα με το άρθρο R. 15-33-30 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Οι διαμεσολαβητές λαμβάνουν τουλάχιστον 35 ώρες αρχικής κατάρτισης, καθώς και συνεχή κατάρτιση, για το υπόλοιπο της δραστηριότητάς τους.

Ποιο είναι το κόστος της διαμεσολάβησης;

Η εξωδικαστική ή η δικαστική διαμεσολάβηση δεν παρέχονται δωρεάν στα πρόσωπα που προσφεύγουν στον συγκεκριμένο τρόπο εναλλακτικής επίλυσης διαφορών.

Είναι δωρεάν όταν χρησιμοποιείται μία από τις πολυάριθμες δημόσιες διαμεσολαβήσεις ή όταν διατάσσεται σε ποινικές υποθέσεις. Το ίδιο ισχύει όταν αποτελεί υποχρεωτική προϋπόθεση για την άσκηση προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Η αμοιβή του διαμεσολαβητή μπορεί να καλύπτεται από το ευεργέτημα πενίας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 118-9 επ. του διατάγματος αριθ. 91-1266 της 19ης Δεκεμβρίου 1991. Ωστόσο, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 256 ευρώ για οποιοδήποτε μέρος ή τα 512 ευρώ για όλα τα μέρη.

Για τη δικαστική διαμεσολάβηση, η αμοιβή του καθορίζεται από τον υπεύθυνο για την τιμολόγηση δικαστή μετά την εκτέλεση της αποστολής του διαμεσολαβητή και την υποβολή έκθεσης ή κατάστασης εξόδων (άρθρο 119 του διατάγματος αριθ. 91-1266 της 19ης Δεκεμβρίου 1991). Ο δικαστής καθορίζει την προκαταβολή και την αμοιβή (άρθρα 131-6 και 131-13 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Επομένως, απουσία σαφώς καθορισμένου πίνακα τιμών από τα κείμενα, το μοναδιαίο κόστος των υπηρεσιών διαμεσολάβησης σε οικογενειακές υποθέσεις δεν είναι σταθερό.

Οι υπηρεσίες που χρηματοδοτούνται από το δημόσιο δεσμεύονται να σέβονται κλίμακα συμμετοχής των οικογενειών. Η χρηματική συμμετοχή που καταβάλλεται από τα μέρη, ανά συνεδρία διαμεσολάβησης και ανά άτομο, κυμαίνεται μεταξύ 2 και 131 ευρώ, ανάλογα με το εισόδημα.

Είναι δυνατόν να κηρυχθεί εκτελεστή μια συμφωνία που έχει προκύψει από διαμεσολάβηση;

Όταν τα μέρη έχουν καταλήξει σε συμφωνία, η συμφωνία αυτή τα δεσμεύει όπως οποιαδήποτε άλλη σύμβαση.

Είναι δυνατόν, εφόσον το επιθυμούν οι διάδικοι, να την καταστήσουν εκτελεστή με την υποβολή της στο αρμόδιο δικαστήριο προς έγκριση (βλ. άρθρο 1565 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας· άρθρο L. 213-4 του Κώδικα Διοικητικής Δικαιοσύνης), ή σύμφωνα με τον νόμο της 22ας Δεκεμβρίου 2021 από τη γραμματεία του δικαστηρίου, επί της πράξης του δικηγόρου.

Όταν κινείται διαδικασία διαμεσολάβησης σε δικαστικό πλαίσιο, το άρθρο 131-12 του Κώδικα Ποινικής

Δικονομίας προβλέπει ότι η συμφωνία υποβάλλεται για επικύρωση στον δικαστή που έχει επιληφθεί της υπόθεσης.

Το άρθρο 111-3 παράγραφος 1 του κώδικα των αστικών διαδικασιών εκτέλεσης προβλέπει ότι οι συμφωνίες που προκύπτουν από δικαστική ή εξωδικαστική διαμεσολάβηση αποτελούν εκτελεστούς τίτλους οι οποίοι κηρύσσονται εκτελεστοί από τα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια.

Στον τομέα της ποινικής διαμεσολάβησης, το άρθρο 41-1 παράγραφος 5 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπει ότι, εάν ο δράστης έχει αναλάβει την υποχρέωση να καταβάλει αποζημίωση στο θύμα, το θύμα μπορεί, βάσει των σχετικών πρακτικών, να ζητήσει την καταβολή σύμφωνα με τη διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με τους κανόνες του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 20/04/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.